

Mor – Ellen Tove Jensen fortæller:

Han var min far.

Han var noget for sig selv. Han havde en have fuld af dyr, fugle og planter.

I den ene side af hønsegården var der racen "Brune italienerer".

I den anden ende "Wyandotter" med en stor hvid kok som min far kaldte Peter.

Når far kom, lukkede han døren op til hønsegården og kaldte på Peter, som fulgte far i hælene rundt i haven. Et spøjst syn.

Så var der duerne, som når far satte sig med kornfadet og korn lagt oven i stråhatten, snart var helt begravet i duer.

Der blev købt 2 gæs, der voksede sig tykke og fede og måtte lade livet – den ene til Sct. Morten – den anden til jul. De fik også lov til at gå frit omkring til stor irritation for vores gravhund "Tut".

Han forsøgte at hvæse af dem, men nåede aldrig at få sin lange hale uden for gæssenes rækkevidde, og det kunne høres.

Ja, og så var der pindsvinene under lysthuset. De blev også plejet og passet.

Haven var fuld af bærbuske og frugtræer. Der var et valnøddetræ. Der var kvæder.

Der var jordbær, som fuglene havde ret til at spise. Det var forbudt at jage med fuglene!

Alt nyt skulle prøves. Der var kommet asparges, det måtte prøves.

De stod i høje jordbede og så snart spidsen af en asparges viste sig, skulle de "stikkes" som det hed, for de måtte ikke få lys. Stængelen skulle være hvid – dengang i 1920'erne.

Det skulle ske 3 gange – morgen – middag aften, og var far forhindret måtte jeg af sted, selv om jeg ikke altid syntes det var sjovt.

Søndag morgen kl. 6.00 cyklede far i haven og kl. 9.00 præcis skulle jeg komme med den formiddagsfrokost mor havde lavet,

og have æg – frugt – dueunger til gryden med hjem til mor.

Man lavede ikke vrøvl dengang, men gjorde hvad der blev sagt.

Når tiden var til køb af fodtøj var det fars område.

Det blev altid til støvler købt så rigelige at de kunne passe i adskillige år.

Det rigelige blev afhjulpet med vat og avispapir i støvlenæsen.

Vi syntes absolut ikke om det.

Men så var der digtene.

Far læste meget - bl.a. digte. Jeg har gennem hele min barndom fået læst digte op.

Som andre børn var jeg også opfindsom. Kunne jeg forhale sengetiden,

fik jeg far til at læse et af de længste digte op for mig.

Mange gange har jeg hørt mor sige: Har hun nu overtalt dig igen?

Jeg synes jeg har haft en spændende barndom – rig på oplevelser – fordi han var min far.